Draga braćo i sestre,

dok držimo Isusa u srcu, prisjetimo se da nije riječ o običnom kruhu i običnom vinu – ovo je Krist koji dolazi da nas ojača, da nas iscijeli i da nas oslobodi straha. Zahvalimo mu danas za njegovu neizmjernu ljubav: za život, za vjeru, za sve male i velike trenutke dobrote koje smo primili i koje smo mogli dati.

Zamislimo sada svoj život kao putovanje. Ponekad je put lagan, ponekad težak, ponekad nas pritisnu oluje i sumnje. Ali Krist ide s nama, korak po korak, ne traži od nas savršenstvo – samo otvoreno srce. Svaka molitva, svako dobro djelo, svaki osmijeh ili riječ utjehe – sve to postaje kamenčić utemeljen na vjeri, koji gradi kuću našeg života u Božjoj ljubavi.

Zamislimo pred sobom sve ljude koje susrećemo – obitelj, prijatelje, kolege, one koje ne poznajemo – i darujmo im svoju molitvu. Neka Isus u nama bude izvor mira i radosti. Pitajmo se:

- Kako mogu biti svjetlo drugima danas?
- Kako mogu djelovati iz ljubavi, a ne iz straha ili sebičnosti?
- Koji mali znak dobrote mogu učiniti koji će ostaviti trag, čak i ako ga nitko ne vidi?

Zahvalimo Bogu za dar Krista u euharistiji. Zahvalimo mu za postojanost koju nam daje, za hrabrost da svjedočimo vjeru i za snagu da činimo dobra djela. I dok izlazimo iz ovog svetog prostora, nosimo tu ljubav sa sobom. Neka svaka naša riječ i djelo budu mali znak njegove prisutnosti u svijetu.

U tišini, predajmo mu sve što smo primili i što želimo darovati drugima. Neka nas Gospodin osnaži da ne budemo samo primatelji, nego i darovatelji njegove ljubavi.

Amen.